

Aleg. 3.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie uzupełnienia postanowień §. 37. u. gm. oznaczeniem prekluzyjnego terminu do wnoszenia zażaleń do Rady gminnej przeciw rozporządzeniom Zwierzchności gminnej.

Wysoki Sejmie!

Paragraf 37. ust. gm. postanawia, że Rada gminna rozstrzyga zażalenia przeciw rozporządzeniom Zwierzchności gminnej w sprawach własnego zakresu działania, nie oznacza jednak, w jakim terminie te zażalenia wnosić należy.

Gdy w §. 101. ust. gm. zawartem jest postanowienie, że rekurs przeciw uchwałam Rady gminnej ma być wnoszony w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia obwieszczenia uchwały lub zawiadomienia o niej, znalazło to postanowienie w praktyce analogiczne zastosowanie także do oznaczenia terminu, w którym wnoszone być mają zażalenia do Rady gminnej przeciw rozporządzeniom Zwierzchności gminnej.

Podobny stan rzeczy pod względem oznaczenia terminów, w których odwołania wnosić należy, istnieje w statucie dla król. stołecznego miasta Lwowa. Mianowicie §. 39. postanawia, że Rada miejska rozstrzyga wszystkie zażalenia w sprawach własnego zakresu działania przeciw rozporządzeniom Prezydenta Magistratu i innych organów gminy, nie oznacza jednak, w jakim terminie te zażalenia wnosić należy, §. 105. zaś postanawia, że rekurs do Wydziału krajowego przeciw uchwałam Rady miejskiej ma być wnoszony za pośrednictwem Magistratu w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia obwieszczenia uchwały lub zawiadomienia o niej. Otóż wyrobiła się praktyka, że postanowienie §. 105. przez analogię odnoszono do zażaleń, o których mowa w §. 39. i wymagano, żeby te zażalenia również w 14-dniowym terminie były wnoszone, w przeciwnym bowiem razie uważano je jako spóźnione.

W pewnej sprawie Magistrat król. stołecznego miasta Lwowa, Rada miejska i Wydział krajowy uznały zgodnie, że zażalenie wniesione przez stronę interesowaną na dniu 10. Czerwca 1882. przeciw rozporządzeniu przez Magistrat na dniu 2. Kwietnia 1880. wydanemu, a wkrótce potem doręczonemu, więc zażalenie, które podane zostało po upływie przeszło dwóch lat od doręczenia rozporządzenia, przeciw któremu było skierowane, jest spóźnione. Skutkiem tego nie wdał się ani Magistrat, ani Rada miejska, ani Wydział krajowy w merytoryczny rozbiór sprawy, odsyłając stronę do rozporządzenia Magistratu z dnia 2. Kwietnia 1880. za prawomocne uznane. Atoli Trybunał

administracyjny przychylił się do zażalenia strony interesowanej i zniósł wymienione orzeczenie władz administracyjnych jako sprzeciwiające się ustawie.

W celu uzasadnienia owego wyroku przytacza Trybunał administracyjny, że termin w §. 105. stat. określony, jest ustanowiony tylko dla pewnego ściśle oznaczonego stadyum w toku instancyi, i że dlatego analogiczne zastosowanie tego terminu w zupełnie innem stadyum tego toku instancyi jest niedopuszczalnem, zwłaszcza gdy nie zachodzi wypadek taki, w którymby kwestyi ani ze słów ani z myśli ustawy rozstrzygnąć nie można było, a nie ma ustawy, któraby przyjęcie wniesionego zażalenia przeciw rozporządzeniu przez Magistrat wydanemu ograniczała oznaczeniem jakiegokolwiek terminu, w którymby to zażalenie wniesionem być miało.

Wydział krajowy nie wdaje się wcale w bliższy rozbiór, o ile uzasadnionem jest to zapatrywanie przez Trybunał administracyjny wypowiedziane. Wszelka polemika w tej mierze byłaby bowiem bezowocną.

Wydział krajowy podnosi jedynie, że w obec stanu rzeczy, według którego stronie ma służyć prawo zaczepiania rozporządzeń przez władze administracyjne przed laty wydanych, dowolnie nawet po upływie lat kilkadziesiątu, utrzymanie jakiegokolwiek ładu w administracyi byłoby wręcz niemożliwe.

Ponieważ, jak wyżej przytoczono, zupełnie podobny stan rzeczy istnieje co do terminu wnoszenia odwołań w sprawach gminnych, przeto zachodzi potrzeba uzupełnić postanowienia §. 37. ust. gm. określeniem, w jakim terminie wnoszone być mają zażalenia do Rady gminnej przeciw rozporządzeniom Zwierzchności gminnej.

Wydział krajowy wnosi przeto:

%. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony % projekt ustawy.

Z. Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 31. Marca 1885.

Dr. Mikołaj Zyblikiewicz w. r.

Marszałek krajowy.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Smolka w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel-
kiem Księstwem Krakowskiem, o rozstrzyganiu zażaleń przeciw rozporzą-
dzeniom Zwierzchności gminnej.

Zgodnie z uchwałą Mojego Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielk. Księstwem
Krakowskiem rozporządzam:

Art. I.

Paragraf 37. ustawy gminnej z dnia 12. Sierpnia 1866. Nr. 19. Dz. u. kr. zostaje
w dotychczasowem brzmieniu uchylony i ma brzmieć jak następuje:

Rozstrzyganie zażaleń.

§. 37.

Rada rozstrzyga zażalenia przeciw rozporządzeniom Zwierzchności gminnej w sprawach
własnego zakresu działania.

Zażalenie ma być wniesione w ciągu czternastodniowego nieprze-
kraczalnego terminu od dnia ogłoszenia lub doręczenia rozporządzenia, do
Zwierzchności gminnej, która je przedłoży Radzie gminnej.

W jakich przypadkach takie zażalenia polityczna władza powiatowa rozstrzyga, sta-
nowi §. 106.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

